

Твердѣ ма порази таа идеал, че 10,000 Болгаре повече торговцы и хѣдожници въ под-европейскій градъ (*т. е. Бѣкѣре-щъ), да нематъ не само народно Оучи-лище за свои дѣца, но и своя церква, въ коа бы са правило Богослѣженіе на славянскій (старо-болгарскій) язъкъ*). А-

*) Г. Венелинъ *) са чѣди: защо само

*) Богъ да го прости! да мѣ е' царство небесно! Защото са види, че неговаа душа е' горѣла повече отъ болгарска душа за просвѣщеніе Болгаріи! Всакій благоразменъ и благодаренъ Болгаринъ, чини ми са, че е' долженъ, ако не може да мѣ при-несе друга церковна жертва, или Бо-гослѣженіе и проч., то найнапоконъ да каже таа рѣчь, кога го помене; а за други такива живы благодѣтели болгарскаго народа, да са моли Богъ за нѣхное благополѣчно здравіе и дол-гій животъ; и комъ са пада повече, да мѣ са вдигне и Паматникъ на средъ Болгаріа! И да са не отчай-бамы, че ны не любатъ однородни наши славянски Народе; защото има една пословица: „Никога кровь вода не става.“ Жално че не живаа той